

Arrest

nr. 40 899 van 26 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. SMIT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Iruokpen, Esan local government, Edo State. U zette een punt achter uw schoolcarrière in 2001 en bleef daarna in Iruokpen wonen bij uw grootmoeder. Na haar verscheiden in december 2006 verhuisde u naar Benin. U ging er bij uw ouders wonen. U vader had er een winkel in bouwmaterialen. Hij was tevens lid was van de PDP, de Peoples Democratic Party. Hij was de jeugdleider van de partij sinds 2 januari 2007 in 'ward 10', een deel van Benin. Zijn taak bestond er in om de campagne te leiden en te controleren. U werd in dienst genomen als de persoonlijke assistente van uw vader. Daarnaast verkocht u ook telefoonkaarten vanuit uw 'Divine Favour Business Center'. Op 14 april 2007 waren er gouverneursverkiezingen. In opdracht van uw vader liet u veel strooibiljetten en posters printen om campagne te voeren. Daarop stond geschreven: 'AC and some leaders of PDP = target to nowhere'. Er werd massaal gefraudeerd de

dag van de verkiezingen zowel door de PDP als door aanhangers van de voornaamste oppositiepartij AC, Action Congress. Niettemin riep de PDP zichzelf uit tot overwinnaar. Als reactie hierop ontstonden er rellen waarbij veel onschuldigen om het leven kwamen. Uw vader werd gekidnapt, meegenomen naar een onbekende bestemming en op 16 april 2007 dood teruggevonden in de buurt van een afgelegen dorp. Uw zus, (B.F.), werd zodanig hard geslagen dat ze in comateuze toestand moest worden afgevoerd naar het ziekenhuis waar ze overleed. Er waren massale protesten waarbij openbare en privé gebouwen in de as werden gelegd, auto's in brand gestoken en onschuldigen om het leven kwamen. Toen de regering er in slaagde de situatie onder controle te krijgen werd er een onderzoekscommissie op poten gezet om de oorzaak van de rellen vast te leggen. De politie maakte een rapport op waarin stond dat de strooibiljetten en posters met als opschrift 'AC and some PDP leaders = target to nowhere' de voornaamste oorzaak waren van de rellen. Op basis van dit rapport vroeg de commissie uw onmiddellijke arrestatie. Een vriend van uw vader, (V.O.), informeerde u op 28 juli 2007 over de op handen zijnde arrestatie en bracht u in veiligheid in het dorp Umogbe. U verbleef er de hele tijd binnen tot 7 september 2008. Tegen dan had (V.) uw vertrek uit Nigeria geregeld. In Lagos nam u een vlucht van British Airways naar Londen. Dezelfde dag nog reisde u door naar Londen. Op 9 september 2008 startte u uw asielprocedure.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde er door de Nigeriaanse autoriteiten van beschuldigd te worden verantwoordelijk te zijn voor het doden van onschuldige burgers, het in de as leggen van openbare en private eigendommen en schuldig te zijn aan 'treasonable felony', landverraad. **U legde echter vage en niet overtuigende verklaringen af met betrekking tot de reden waarom u dergelijke zware beschuldigingen ten laste werden gelegd.** U weet dit alles namelijk louter en alleen aan het feit dat u in de aanloop naar de verkiezingen degene was die pamfletten en posters had laten printen in opdracht van uw vader waarop stond: 'AC en some PDP members = target to nowhere.' Wanneer uw verantwoordelijkheid echter in perspectief wordt geplaatst dan is het niet geloofwaardig te noemen dat u voor al deze feiten verantwoordelijk zou worden gehouden. Men kan er redelijkerwijze immers van uitgaan dat de verkiezingsfraude op zich de reden was van het uitbreken van het geweld. Ook al zal de stemmingmakerij die voorafging aan de verkiezingen wel een rol gespeeld hebben, dan nog is het niet aannemelijk te noemen dat degene die het effectieve drukken van enkele affiches heeft verzorgd-zonder deel te hebben in de verspreiding ervan- verantwoordelijk zou worden gehouden voor het in de as leggen van openbare en private eigendommen, het doden van onschuldige burgers en schuldig te zijn aan landverraad. U verklaarde niet te weten of ook anderen die betrokken waren bij de verspreiding van deze affiches en strooibiljetten gezocht werden (Cg, p.9) en of er -naast u- in het algemeen nog andere mensen verantwoordelijk werden gehouden voor het verkiezingsgeweld (Cg, p.9). Toen u gevraagd werd waarom de autoriteiten het opschrift 'AC en some PDP members = target to nowhere' als oorzaak beschouwden van de rellen en niet de verkiezingsfraude zelf bijvoorbeeld, zei u -na verschillende pogingen om het te verduidelijken-: 'Toen ze zegden dat ze concludeerden dat PDP gewonnen had, zei de AC en sommigen van PDP dat wat wij voordien geschreven hadden 'AC en some leaders of PDP = target to nowhere' dat dit de oorzaak was van het probleem omdat we op voorhand al gezegd hadden dat ze niet zouden winnen' (Cg, p.9). Zoals hoger reeds gesteld is het niet aannemelijk te noemen dat deze pre-electurale leuze en meerbepaald degene die ze liet drukken verantwoordelijk zou zijn voor het vernielen van openbare en private eigendommen en het doden van onschuldige burgers en ook nog eens beschuldigd zou worden van landverraad. Belangrijk in dit verband is ook dat u sprak van een onderzoekscommissie die werd opgericht om de oorzaak van het geweld te achterhalen en dat die commissie de politie de opdracht gaf een rapport op te maken (Cg, p.7) waarna -althans volgens uw advocate- een rechtbank u reeds veroordeeld heeft (Cg, p.10-11) maar dat u van dit alles niet het minste bewijs voorlegt. Men mag toch redelijkerwijze verwachten dat u uw beweringen met enkele stukken zou kunnen staven.

Wat betreft de leuze zelf die geschreven stond in de documenten die u liet drukken, kon u evenmin overtuigende verklaringen afleggen. Gevraagd naar de reden waarom 'AC en some PDP members = target to nowhere' op de pamfletten stond, antwoordde u dat u handelde in opdracht van uw vader, dat u niet zo diep in de politiek zit en dat er mensen in je groep zijn die doen alsof ze tot jouw partij behoren maar in feite samenwerken met de oppositie. U voegde er nog aan toe dat u dit schreef om zeker te zijn dat jullie zouden winnen (Cg, p.6). Toen door de interviewer geïnformeerd werd naar

namen van personen die tot uw partij behoren maar eigenlijk samenwerken met de oppositie, zei u ze niet te kennen (Cg, p.6). U wist evenmin te zeggen of uw vader in opdracht van iemand anders handelde toen hij u vroeg die pamfletten te drukken (Cg, p.9).

Bovendien slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk door de autoriteiten zou worden gezocht of dat de autoriteiten u daadwerkelijk actief opsporen. U verklaarde dat de vriend van uw vader, Victor, u gezegd had dat uw onmiddellijke arrestatie werd bevolen maar u kon niet zeggen hoe Victor op de hoogte was geraakt van deze informatie. Bovendien verklaarde u van 28 juli 2007 tot 7 september 2008 in een dorp te hebben verbleven in Edo State zonder enig probleem. De hoogdringendheid waarmee u het land verlaten hebt dient dan ook in ernstige mate te worden gerelativeerd. Meer nog, gelet op uw verblijf gedurende meer dan één jaar in het land en zelfs in dezelfde staat (Edo State) na de feiten waarvoor u stelt op de vlucht te zijn geslagen, is het niet aannemelijk te noemen dat u een vrees zou hebben ten aanzien van de autoriteiten van uw land die internationale bescherming noodzakelijk maakt. Het feit dat u verklaart de hele tijd binnen te zijn gebleven en in een afgelegen dorp verbleef volstaat niet als verklaring aangezien u zoals hoger aangehaald evenmin aannemelijk maakt dat de autoriteiten u actief zouden opsporen omwille van de door u aangehaalde reden. Terzijde kan nog worden opgemerkt dat de kandidaat van de oppositiepartij AC, Adams Oshiomhole, door een rechtbank uiteindelijk in november 2008 als overwinnaar van de gouverneursverkiezingen in Edo State werd uitgeroepen (zie informatie in administratief dossier). Dit en het tijdsverloop sinds de verkiezingen maken het weinig waarschijnlijk dat de autoriteiten nog op zoek zouden gaan naar personen met een profiel zoals het uwe, die slechts een bescheiden rol hebben gespeeld in de verkiezingscampagne.

Het door u voorgelegde geboortecertificaat en uw beroepskaart brengen geen wijzigingen aan voorgaande bemerkingen aangezien uw identiteit en beroepsactiviteiten hier niet in vraag worden gesteld.

U bent niet in het bezit van enig ander document, zodat een controle van uw reisweg niet mogelijk is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster betwist de motivering van de bestreden beslissing.

Zij werpt betreffende haar activiteiten in de aanloop naar de verkiezingen op dat het algemeen geweten is dat haar vader de campagne van de PDP geleid en gecontroleerd heeft. Verzoekster was werkzaam als assistente van de campagneleider van de PDP. Deze partij heeft zichzelf tot overwinnaar uitgeroepen wat ertoe geleid heeft dat onschuldigen om het leven gekomen zijn. Hiervoor werden haar vader en zus vermoord. Verzoekster wordt dan ook in onmiddellijk verband gebracht en in de entourage van de leiding van de PDP geplaatst, zodat het aannemelijk is dat vele anderen dachten dat haar rol veel groter was en belangrijker dan louter het printen van de strooibiljetten en posters.

Verzoekster voert aan nooit documenten ontvangen te hebben aangaande een veroordeling, maar dit daarom niet betekent dat haar verhaal gelogen zou zijn.

Zij stelt, betreffende de afgelegde verklaringen over haar politieke activiteiten en de partij PDP, dat zij werd aangenomen als de assistente van haar vader en zelf niet intens met politiek bezig was en louter de opdrachten uitvoerde die zij kreeg van haar vader. Volgens haar is het zeer aannemelijk dat een dochter opdrachten uitvoert in opdracht van haar vader zonder daar verder diepgaande vragen over te stellen, zeker in een cultuur waar vrouwen niet over dezelfde rechten beschikken.

Verzoekster betoogt betreffende de aannemelijkheid van het feit dat ze gezocht wordt door de autoriteiten, dat haar vader gekidnapt en vermoord werd en ook haar zus in comateuze toestand werd geslagen en nadien overleed. Haar vader was één van de gezichten van de campagne van de partij die verantwoordelijk werd gesteld voor de rellen. Het is dan ook niet ondenkbeeldig en zelfs zeer aannemelijk dat de autoriteiten ook verzoekster zochten en opspoorden.

Verzoekster poneert dat zij vanaf 28 juli 2007 tot 7 september 2008 ondergedoken leefde in het dorp Edo State en er niet buiten kwam. Dit is volgens haar wel aannemelijk aangezien vele mensen overal ter wereld in bepaalde periodes in de geschiedenis gedurende lange tijd ondergedoken leefden. Verzoekster haalt het voorbeeld aan van vele Joodse gezinnen die maandenlang zoniet jarenlang ondergedoken leefden.

2.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J.

HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en, in voorkomend geval, 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake enig element van haar asielrelaas. Het is bovendien niet aannemelijk dat zij, die beweert het voorwerp te zijn geweest van een onderzoek door een onderzoekscommissie die door de regering werd opgericht, hiervan niet het minste bewijs bijbrengt. Verzoekster heeft geen initiatief genomen om bewijzen te leveren voor de feiten die zij inroept, terwijl van een asielzoekster redelijkerwijs mag worden verwacht dat zij hiertoe de nodige stappen zet. Voormelde ontbrekende gegevens en vaststellingen zijn een negatieve indicatie voor haar geloofwaardigheid.

Van verzoekster die aangehaalde politieke activiteiten van haarzelf en haar vader inroept, kan wel degelijk verwacht worden dat zij zich ter zake inlicht en hieromtrent enige relevante kennis heeft. Het vastgestelde gebrek aan kennis betreffende feiten die de kern uitmaken van haar asielrelaas brengen de geloofwaardigheid van haar relaas verder in het gedrang. In casu is ondermeer terecht vastgesteld dat verzoekster het antwoord schuldig bleef op de vraag naar namen van personen die tot haar partij behoren maar eigenlijk samenwerken met de oppositie (administratief dossier, stuk 3, p.6). Verzoekster wist evenmin te zeggen of haar vader in opdracht van iemand anders handelde toen hij haar vroeg die pamfletten te drukken (ibid., p.9). Gelet op de taken die zij beweerdelijk heeft uitgevoerd is het niet plausibel dat zij hierover geen concrete informatie kan verschaffen.

Verzoekster, die beweert dat zij gezocht wordt door de Nigeriaanse autoriteiten, brengt hiervan geen begin van bewijs bij. Dit klemt des te meer daar verzoekster aanvoert dat zij slechts via een derde, in casu V., op de hoogte werd gebracht van het feit dat haar 'onmiddellijke aanhouding' was bevolen (ibid., p.9).

Verzoekster weet evenmin of er nog andere personen werden verantwoordelijk gehouden voor de rellen (ibid., p.9). Dit is niet aannemelijk daar van verzoekster, die beschuldigd wordt van zware feiten, redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij zich tijdens haar verblijf van meer dan een jaar in een dorp zou geïnformeerd hebben of andere personen al dan niet vervolgd werden voor dezelfde of gelijkaardige feiten teneinde haar eigen risico op (verdere) vervolging te kunnen inschatten. Voormelde elementen leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas.

Kritiek op andere motiveringen van de bestreden beslissing vermogen niet dienaangaande anders te oordelen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekster brengt geen andere elementen aan dan deze ten grondslag van haar asielaanvraag om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS